

ningsarrangementer efter gældsbrevslovens regler. Fordringspant indebærer dermed ikke på samme måde som virksomhedspant væsentlig nye muligheder for pantsætning af aktiver.

Der henvises til betænkningen side 105-107 og 211-227.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 d i tinglysningsloven).

3.2.9. Tinglysning af negativerklæringer i personbogen

Udvalget har overvejet, om det bør være muligt at tinglyse forpligtelser, der går ud på, at den ene aftalepart forpligter sig til ikke at pantsætte sine aktiver efter pantsætningsreglerne i personbogen, herunder de foreslåede regler om virksomhedspant og fordringspant, uden samtykke fra den anden aftalepart.

En tilsvarende retstilstand gælder for fast ejendom, men ifølge retspraksis er der ikke hjemmel til at tinglyse sådanne forpligtelser i personbogen.

Det er udvalgets opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt at tilvejebringe hjemmel til at tinglyse negativerklæringer i personbogen, da det vil kunne sikre en vis finansieringsmæssig fleksibilitet. Det bør bl.a. være muligt at tinglyse en forpligtelse om, at der ikke kan tinglyses fordringspant eller virksomhedspant i fordringer med henblik på, at virksomhedens kundetilgodehavender pantsættes efter de gældende regler i gældsbrevsloven. Det kan også være praktisk, at f.eks. en bilimportør og en bilforhandler, der ønsker at indgå en konsignationsaftale, tinglyser en negativerklæring, der går ud på, at bilforhandleren ikke kan tinglyse et virksomhedspant i sit varelager af fabriksnye biler.

Udvalget foreslår derfor en regel, der går ud på, at der kan tinglyses dokumenter i personbogen, hvorefter en person forpligter sig til ikke at underpantsætte sine aktiver i medfør af reglerne om virksomhedspant, fordringspant, underpant i individuelt løse, jf. tinglysningslovens § 47, eller efter § 47 b, stk. 2, uden samtykke fra den eller de påtaleberettigede. Dokumentet skal angive, hvem der er påtaleberettiget.

Der henvises til betænkningen side 208-209.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 43, stk. 2, i tinglysningsloven).

3.2.10. Forholdet mellem virksomhedspant og fordringspant

Som det fremgår nærmere af afsnit 3.2.8, foreslås det som supplement til virksomhedspant at indføre en mindre omfattende ordning, hvorefter indehaveren af en erhvervsvirksomhed kan underpantsætte virksomhedens udestående og fremtidige kundetilgodehavender (fordringspant). Fordringspant vil som nævnt kunne være mere attraktivt for mindre virksomheder, da pantaveren ikke på samme måde som ved virksomhedspant skal respektere udlæg for skatte- og afgiftskrav mv., og panteretten heller ikke indebærer krav om sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved behandling af pantsætterens konkursbo.

Udvalget har på den baggrund overvejet forholdet mellem virksomhedspant og fordringspant nærmere.

Det bør efter udvalgets opfattelse undgås, at forskellen mellem virksomhedspant og fordringspant i praksis kan udnyttes på en sådan måde, at en virksomhedspanthaver kan vælge at tage pant i fordringerne som et fordringspant og i de øvrige aktiver i et virksomhedspant for derved at undgå, at et eventuelt udlæg for skatte- og afgiftskrav tillægges prioritetsstilling forud for panteretten i fordringerne. Det er således udvalgets opfattelse, at hvis en virksomhed vælger at benytte en ordning med virksomhedspant, bør det hindres, at en ordning med fordringspant tillige kan benyttes.

Udvalget foreslår derfor, at en virksomhed kun kan pantsætte sine aktiver enten i et virksomhedspant eller i et fordringspant, men ikke anvende begge ordninger samtidig.

Der henvises til betænkningen side 105-107.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 e, stk. 2, i tinglysningsloven).

3.2.11. Tinglysningsmæssige spørgsmål

– *Hvilke typer af pantebreve kan anvendes*

Udvalget har overvejet, om der ved anvendelse af virksomhedspant og fordringspant bør kunne anvendes ejerpantebreve, skadesløsbreve og/eller almindelige pantebreve.

Det er udvalgets opfattelse, at der med henblik på at begrænse misbrug bør sikres en så høj grad af gennemsigtighed som muligt. Der bør således sikres en høj grad af offentlighed om pantaverens og pantsætterens identitet.